

Uredniški odbor, Odgovorni urednik Tone Maslo, Uredništvo: Celje, Titov trg 1. Pošt. pr. 123. Tel. 7. Ček. rač. 620-1-90022-12 pri NB FLRJ v Celju. Tisk Celjske tiskarne. Četrtna naročnina 75, polletna 150, celoletna 300 din. Izhaja vsako soboto. Postnina plačana v gotovini.

Savinjski vestnik

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE MESTA CELJA, OKRAJEV CELJA-OKOLICE IN SOŠTANJA

PETA REDNA PARTIJSKA KONFERENCA MESTA CELJA

Člana Komunistične partije odlikuje jeklena disciplina in globoko politično prepričanje

Član Politbiroja CK KPJ tovariš Franc Leskošek-Luka je izvoljen za delegata mesta Celja na VI. kongresu KPJ

V nedeljo ob 8. uri zjutraj se je začela v veliki dvorani Narodnega doma V. redna partijska konferenca za mesto Celje. Poleg povabljenih delegatov in gostov se je konference udeležil narodni heroj in član politbiroja CK KPJ tov. Franc Leskošek-Luka, dalje sekretar OK KPS Celje-okolica tov. Vin-

ko Sumrada in organizacijski sekretar OK KPS Ivan Kovač ter organizacijski sekretar MK KPS iz Maribora tov. Gorjup Ivan.

Po izvolitvi delovnega predsedstva s tov. Pelko Cvetkom na čelu je sekretar MK KPS tov. Olga Vrabičeva podala obširno politično poročilo:

partikularizma (Tovarna emajlirane posode — fondi za prosto razpolaganje — skupni fond MLO za gradnjo stanovanj) in (Kemična tovarna — vprašanje združitve s Cinkarno). To pa še nista edina primera.

se bodo pionirji pridno učili in vzgajali, da bi, ko bodo dorasli lahko dostojno stopili na častno in odgovorno mesto, ki jim ga bo Partija določila. Deklici sta nato ob navdušenem ploskanju navzočih izročili tov. Leskošku in tov. Vrabičevi šopka rdečih nageljnov.

Takoj za njimi pa je konferenco pozdravila delegacija mladinske organizacije iz Tovarne emajlirane posode, ki je izročila konferenci v spomin lepo emajlirano vazo.

POROČILO REVIZIJSKE KOMISIJE IN PREDLOG KANDIDACIJSKE KOMISIJE

Po krajšem odmoru je konferenca nadaljevala svoje delo. Poročilo revizijske komisije je podal tov. Martin Godler, ki je v svojem izlaganju izrazil željo, da bi osnovne partijske organizacije v bodoče zopet pisale zapisnike v dvojniki in jih pošiljale na Mestni komite. To naj ne predstavlja morebitno oživljanje birokratskega poslovanja, temveč tako bi MK lažje ob potrebi proučil stanje v organizacijah in v potrebnih primerih tudi pomagal.

Kandidacijska komisija je predložila 26 kandidatov za Mestni komite, pet kandidatov za delegate na VI. kongresu KPJ in tri kandidate za revizijsko komisijo.

Politično poročilo tovarišice Olge Vrabičeve

V uvodu se je tov. Vrabičeva dotaknila napete mednarodne situacije, obstoječih žarišč oboroženih spopadov in vzrokov naraščajoče vojne nevarnosti. Osvetlila je našo borbo za mir in mednarodno sodelovanje, ki jo je povsod in z uspehom naša država in zunanji politiki zastopala ter ugled, ki si ga je naše vodstvo zaradi svoje pravilne politike v vsem naprednem svetu pridobilo.

Nadalje je v poročilu osvetlila vzroke spora med KPJ in informbirojevskimi partijami ter s tem v zvezi vlogo naše Partije pri razkrinkavanju licemernih sovjetskih birokratov, katerim je stvar socializma in komunizma le fasada, ki pa se je ob odločnem odporu naše Partije in vsega ljudstva začela temeljito rušiti pred očmi delovnih množic vsega sveta.

lažnivost njihove propagande. Vendar budnost v tej smeri ne bi bila odveč. V večini primerov so odkrivanje takih zarotniških hotenj partijske organizacije prepuščale organom državne varnosti.

BORBA PROTI KLERIKALIZMU

Posebno v Celju, kjer je duhovščina izrazito sovražna naperjena proti današnji stvarnosti, so klerikali letos razvili izredno aktivnost. Tudi na podeželju med kmečkimi prebivalstvom in v vrstah srednješolske mladine so razpredli svoje mreže. Naša borba proti njim pa je bila bolj deklarativna, medtem ko smo odkrivanje klerikalnih elementov prepuščali organom državne varnosti.

Med komunisti so tudi taki, ki še niso našli razlike med vernostjo in klerikalizmom. Zaradi tega večkrat tudi napačno nastopajo. Lotevajo se vernih ljudi, ki hodijo v cerkev, namesto da bi sneli krivko klerikalcem, ki rovarijo proti današnji družbeni ureditvi.

Tudi v partijskih vrstah so bili ljudje, ki so dovoljno vedrili v Partiji. Odnos do teh ljudi, ki so se udeleževali verskih obredov, ni bil dovolj oster.

Dalje je v poročilu navajala pomanjkljivosti pri objašnjavanju nove linije zadrugištva na vasi in drobnjarsko delo v terenskih odborih množičnih organizacij.

POZDRAV CELJSKIH PIONIRJEV IN MLADINE PARTIJSKI KONFERENCI

Ko je tov. Olga Vrabičeva zaključila poročilo, je v dvorano prišla delegacija pionirjev I. četrti. Pionir je v spremstvu dveh pionirk pozdravil konferenco in vse navzoče z obljubami, da

Razprava je bila živahna in koristna

Na splošno je razprava načela in osvetlila vrsto problemov v osnovnih partijskih organizacijah. Pripomniti pa je treba, da je del delegatov, ki so se razprave udeležili, bil nepripravljen. Odpadli bi lahko drobne nezačajne besede in reševanje večših čisto osebnih problemov, ki so za takšno konferenco nebitveni. Letna partijska konferenca je forum, na katerem se morajo člani Partije pripravljati vse leto. Izvajanja pa, ki so načeloma splošno znane stvari, brez prilagoditve na konkretne prilike, namigovanja na napake, ne da bi označili njihov izvor in povzročitelje, so nekoristne.

PROSVETNI DELAVCI SO PREDVSEM ODGOVORNI ZA MLADINO — PROBLEM UČITELJSKA — PEDAGOGI KLERIKALCI

Nihče ni za mladino bolj odgovoren kot prosvetni delavci, predvsem pa pedagogi. Le-ti imajo možnost, da mladino vzgajajo in ji pomagajo do pravega svetovnega nazora.

Toliko več škoda na mladini pa povzročajo tisti (sicer redki) pedagogi, ki sami niso na čistem v tem pogledu, kar je za izobražence tem bolj žalostno. V učiteljski so izraziti klerikalno nastrojani mladinci našli v »teh belih vranah« celo potho. Zato ni čudno, če je celjska duhovščina pridobila nekatere dijake čisto na svojo stran. Tem bolj žalostno in neopravičljivo je to, da so ti mladinci, ki so peli v cerkvah, igrali orgle, urejali farovski knjige, sodelovali pri cerkvenih svečanostih, določeni za vzgojitelje naših otrok. Pri vsem tem je seveda bilo zgrešeno že v začetku, ko so sprejemali gojenca v ta zavod. Tu je bil kriterij prešibek, če so sploh temu vprašanju posvečali kaj pozornosti.

Da pa je do teh reči prišlo, ni nič čudnega, saj je neki učitelj sam dajal župnišnih podatke, koliko otrok je po razredu, tako da si je lesto lahko ustvarilo sliko, koliko otrok ne hodi k veronauku.

Primer, ko je učitelj opozoril opata na sklep, da se pri Maksimilijanski cerkvi namerava postaviti spomenik Trubarju, češ krivoverčev spomenik na »cerkveni zemlji«, pač ne more biti označen drugače kot reakcionaren. Ta »pedagog« je v eni sapi pozabil na velike zasluge Trubarja za slovenski jezik.

Komunisti v vrstah prosvetnih delavcev bodo morali prenehati s familijarnostjo in težnjo za »stanovskimi« sožitjem, s parolo — le ne zamere.

NE SAMO V PODJETJU, TUDI IZVEN NJEGA MORA BITI KOMUNIST AKTIVEN

Tega vprašanja se je lotilo več udeležencev razprave. Ugotavljali so, da se večji del članov Partije omejuje le na področje, kjer so vključeni, medtem ko jim teren ni mar, dasiravno se pred njihovimi očmi dogajajo stvari, ki jih kot člani KP ne bi smeli trpeti. Za primer navajamo organizacijo v Tovarni emajlirane posode, kjer od 130 članov dela komaj nekaj nad 30 članov na terenu, pa še od teh so nekateri bolj mlachni nosilci partijske linije na terenu, kjer živijo izven službenega časa. Zaradi takega odnosa članov KP pa trpi delo v ostalih množičnih organizacijah in svetih državljanov. So primeri, da se člani Partije z dežele nočejo aktivno udeleževati političnega življenja na vasi, češ ob stanovanje bom, kje bom dobil krompir itd. S takimi člani, v katerih je tako malo revolucionarnosti, bodo naši nasprotniki še dolgo pometali, če ne bo Partija prej sama pometla z njimi. Članu Partije mora biti jasno, da je član 24 ur na dan, ne pa samo 8 ur v službi ali celo tisto uro na partijskem sestanku.

MANJ ZGRAŽANJA IN VEČ DELA Z MLADINO

Ponekod Partijci vedo o mladini govoriti ure in ure, kako je na napačni poti, kako nima prave vzgoje in jadukujejo zaskrbljeno kaj bo s temi mladimi ljudmi v bodočnosti itd. Pri vsem tem pa tudi vse delo z mladino preneha. Ponekod pride celo do tega, da člani Partije ubijajo pri mladini še tisto malenkostno iniciativo, ki pride do izraza. Tu je vsekakor treba napraviti preokret. Partija mora v mladinske organizacije poslati svoje ljudi. Skrbeti mora, da so v mladinskih vodstvih sposobni mlajši komunisti, ki naj nudijo mladini vso potrebno pomoč in vzgojo. Možnosti za tako pomoč pri mladini imajo partijske organizacije dovolj. Z vzgojo, predavanji in vzgledom je mogoče privedi mladino na pravo pot, nikoli pa z jadikovanjem. Trditve, da naša mladina ni na pravi poti, da je izgubljena, so reakcionarne. služijo samo reakcionarni duhovščini, ki najde v tem zasombu, češ da je ona poklicana spraviti jo na pravo pot.

NAMESTO VZGOJE — ČAKANJE NA VEČJE ZLOČINE

Zastopnik sodstva in javnega tožilstva je iznesel stvari, o katerih je treba trezno misliti.

Sodna statistika opozarja na stvari, ki Partiji ne smejo ostati tuje. Vprašanje budnosti partijskih organizacij ne kaže uspehov, če ugotavljamo, da doslej nobena organizacija še ni opozorila na kriminalna dejanja po podjetjih, katerih število ni tako majhno.

Gospodarski kriminal v večini primerih dokazuje, da so storilci imeli skratka proste roke, da ni bilo nad njimi kontrole, še manj pa vzgoje. Deloma so krive za take prestopke delovne skupnosti, ki se za posameznike, ki so iz teh ali onih razlogov zabredli, niso zanimale. Včasih je v ozadju celo zanemarjena skrb za človeka.

Kar se mladinskega kriminala tiče, je krivo precej tudi to, da so na razna odgovorna mesta z milijonskim prometom postavljeni mladi ljudje (tudi 15 do 16 let), kontrola nad njimi je slaba (Nadaljevanje na 2. strani)

POGLABLJANJE SOCIALISTIČNE DEMOKRACIJE

V poročilu je podrobno obravnavala naš notranji politični položaj. Osnovna značilnost v preteklem obdobju so dalekosežni ukrepi v poglabljanju socialistične demokracije. Pred dvema leti so tovarne prevzeli delavci, kar hkrati z novim zakonom o ljudskih odborih predstavlja največjo pridobitev mednarodnega delavskega gibanja v zadnjih tridesetih letih. Pri vsem tem pa so pri nas komunisti, ki si razlagajo te spremembe zgolj kot prenašanje kompetenc na nižje. To je škodljivo pojmovanje. Namen tega revolucionarnega ukrepa je, da čim širše množice sodelujejo v gospodarstvu in ljudski samoupravi.

BIROKRATSKIM TENDENCAM JE ZADAN ODLOČUJOČ UDAREC

Z vsemi temi pridobitvami je bil zadan odločujoč udarec birokratskim tendencam. Vendar pri vsem tem obstojajo še vedno objektivni pogoji za vsakodnevno porajanje birokratizma. Sem sodi relativna zaostalost našega gospodarstva, kulturna in tehnična zaostalost in ostanki malomeščanskega mišljenja v množicah. Zaradi tega je treba nadaljevati borbo proti okorelim birokratom tudi v vrstah socialistov predanih ljudi, na drugi strani pa skrbeti za dvig politične in kulturne ravni delavskega razreda in delovnih množic.

Tovarišica Vrabičeva je nadalje govorila o pomembnih uspehih naše Partije pri vodstvu množic za obnovo domovine in pri realizaciji Petletnega načrta.

DELOVNE MNOŽICE SO VSE BOLJ STRNJENE OKROG SVOJE PARTIJE

V tem pogledu beležimo lepe uspehe. Politične akcije kot demonstracije za Trst, proslava 500-letnice Celja, partizanske štafete in druge proslave so zajele široke ljudske množice. Zabeleženi so tudi vse večji uspehi v razvoju kulturnega življenja, zlasti pri ustanavljanju društev »Svoboda«. Povečalo se je tudi zanimanje za delo ljudske oblasti in za izboljšanje proizvodnje. Vse to kaže na pravilno delo partijskih organizacij.

POLITIČNO DELO V MNOŽIČNIH ORGANIZACIJAH

Res je, da večina delovnega ljudstva stoji trdno na strani naše Partije, vendar je politično delo partijskih organizacij in množičnih organizacij bilo šibko, tako da se je maloštevilnemu sovravniku včasih posrečilo vtihtati med naše ljudi vrsto svojevoljnih tolmачenj v pogledu naše zunanje politike in socialističnega razvoja pri nas. Tovrstne parole, ki so nam vsem več ali manj znane, se nanašajo na naše odnose do Zapada, na zблиžanje z Avstrijo itd.

Premalo je bilo storjenega tudi pri razkrivanju informbirojske dejavnosti, čeprav je večina naših ljudi spregledala

IDEOLOŠKO DELO V PARTIJI

Veliko število članov Partije ni storilo nič za svojo ideološko vzgojo. To izkazuje odnos do partijskega tiska in literature. »Ljudska pravica« ima v Celju le 344 naročnikov, to se pravi, da je na organ Partije naročeno le 13% našega članstva. Ista slika je tudi pri naročninah ostale partijske literature.

PROBLEMI DELAVSKEGA SAMOUPRAVLJANJA

Pri razvijanju delavske samouprave so komunisti dosegli v preteklem času lepe uspehe. Ne smemo pa pozabiti na pomanjkljivosti v posameznih podjetjih. Ponekod so razna birokratska pojmovanja zavirala razvoj, ker so tolmачili ukrepe le formalno. Kjer Partija ni energično posegla vmes, so v podjetjih skrbeli le za dobre plače nameščenecv na račun delavstva, za druge probleme v podjetju se pa niso dovolj brigali.

Ponekod je bilo opaziti, da delavski svet ni šel v korak s kolektivom, ker ni tolmачil delavstvu svojega dela, drugod pa se Partija ni uprla pojavom

Prijatelji mladine, kje ste?

Pred koncem preteklega šolskega leta se je s krepkim zamahom ustanovilo v Celju novo društvo — Društvo prijateljev mladine. Ze ime nam pove, da je to ena izmed najplemenitejših množičnih organizacij, ki naj poleg staršev, rednikov in poklicnih vzgojiteljev pomaga vzgajati in čuvati naše najdražje — našo mladino. Kaj še! Eno društvo več ni nič drugega. Tako so mislili nekateri, ko se je pojavila dobra misel za njegovo ustanovitev.

Da se naše društvo še ni pojavilo pred javnostjo s svojimi idealnimi delovnimi načrti in prvimi vidnimi ukrepi, so pač krive začetne težave, ki se kažejo pri vsaki mladi organizaciji. Vendar s tem plemenitim delom ne smemo predolgo odlašati. Ker pričakujemo, da so člani društva predvsem starši, vzgojitelji in ostali ljubitelji mladine, bi morda ne bilo napačno pogledati, katera vprašanja so pri vzgoji in varstvu naše mladine sedaj najbolj pereča.

Ena izmed najbolj vročih želja prireditelj staršev in njihovih otrok je odprava popoldanskega počuka. Z veliko napetostjo zasledujemo članke v našem listu in dnevnem časopisu in ob njih čutimo, da se to vprašanje sicer počasi, a vendar z neko resnostjo rešuje. Ali ne bi še to društvo pristavilo svoj lonček k ognju ter prišlo s svojimi konkretnimi predlogi na dan. Član kar v predzadnji številki našega lista nakazuje v problemih celjskega šolstva nujno potrebo, da potrebujemo v Celju za 5321 šoloobiskujoče mladine kar tri nova poslopja. Gotovo je, da treh ne moremo zidati hkrati. Za katero se bomo torej odločili? Za vaješko ali osnovno šolo ali za III. gimnazijo? Zapeljuna je misel, graditi namesto ene velike za 150 milijonov, kakor trdi neki mariborski dopisnik v Slov. poročevalcu, dve mali štiri-razrednici na periferiji mesta in eno izmed sedanjih dveh osnovnih šol zasesti z novo gimnazijo ali vaješko šolo. Dve muhi na en udarec; treba bi bilo zgraditi le še eno veliko zgradbo v mestu. O stroških pri taki rešitvi naj spregovorijo arhitekti.

Prijatelji mladine! Ali ste že razmišljali, kako pomagati vozeči se mladini, da ji ne bi bilo treba vstajati ob treh zjutraj, ko hodijo na vlak tako zgodaj med šolskim letom? Ni res, da bi vam uprave prometa ne šle na roke.

Ali ste že vprašali mladino in njene organizacije, kako se učenci hranijo in kako oskrbujejo s šolskimi in drugimi potrebščinami? Kakšno je zdravje in kje so vzroki učnih neuspehov naše mladine? Pri kom se kje stanuje in kakšni so načini internatov? Kako je zadovoljna dijaško in mlečno kuhinjo? Poglejmo še dalje. Kakšne so in kako delujejo mladinske organizacije, kako se počutijo v šoli in delavnica naših vajenci in delavska mladina v industriji, kako se udeležujejo v telovadnih, športnih in kulturnoprosvetnih društvih, kje so njihova skrivališča in prepovedana plešišča?

Odkrivajmo in odpravljajmo težave pri mladini, pri starših in pri vzgojiteljih. Kako široko je to delovno polje, saj ga ni mogoče hkrati niti zajeti in vsega pregledati. Pa kako je z našo socialistično vzgojo? Ali bo mogoče vzgojiti res socialno čuteče, domovini predane in za mirno sožitje med narodi prežete ljudi? Mladina naj s popolnim zaupanjem odpre svoja srca svojim dobrim prijateljem. Potoži naj vse kar ji je na srcu, kajti le na ta način bodo kmalu rešena mnoga na videz nerešljiva vprašanja. Kolikor ne bomo uspehi pri tem plemenitem delu z živo besedo, se poslužimo našega tiska! Tem blagim stremljenjem naj bi se pridružila vsa naša javnost in vse množične organizacije ter z dragocenimi nasveti prispevale svoj delež. Mladina naj se telesno in duševno razvija in vgaaja v vzorne dediče neenljivih zaslug osvobodilne borbe in bodoče graditelje nove Jugoslavije.

Osmi oktober — lokalni praznik Šoštanja

Prebivalci Šoštanja so na svečan način proslavili svoj lokalni praznik — 8. oktober. Proslavili so namreč 11. obletnico prvega napada partizanov na Šoštanj ter obletnico ustrelitve prvih talcev Rozmana, Franca in Maksa Bergleza, Anžela, Zormana, Keseja, Finžgarja, Bizjaka, Novaka in Petriča, ki so bili 10. oktobra 1951 ustreljeni v Mariboru po ukazu vojnega zločinca Oberreitherja. Občinski odbor Zveze borcev je organiziral v zgodnjih jutranjih urah budnico z godbo na pihala. Udeleženci proslave so se zjutraj zbrali pred sindikalnim domom, od koder so odšli k novopostavljenemu spomeniku. Ob devetih urih so odkrili spomenik. Ob tej priložnosti je nastopil pevski zbor mladina z recitacijami. Potem so se udeleženci proslave podali k spominški plošči ustreljenih talcev, kjer so padle borce za našo svobodo počastili z enominutnim molkom. Popoldne je v telovadni dvorani nastopila godba na pihala, pevski zbor in folklorna skupina. Zvečer je igralska skupina »Svoboda« uprizorila dramo »Naša kri«.

Peta redna partijska konferenca mesta Celja

(Nadaljevanje s 1. strani)

ali je celo ni. Zgodil pa se je celo primer, ko je takega mladoletnika zapejla prilika in se je znešel pred sodiščem, da so odgovorni nadrejeni ljudje izjavili, češ da zaradi tega niso prej posvarili storilca, ker so hoteli počakati, da bo ukradel še več.

Tudi postavljanje takih ljudi, ki so bili zaradi gospodarskega kriminala že obsojeni, na slična ali še bolj odgovorna mesta, se je dostikrat že maševalo.

GLEDALIŠČE: NE IZMIKAJMO SE TRUDU

Tov. Aškerc je odgovoril na razpravo svojega predhodnika, ki se je lotil tega vprašanja, češ da je repertoar prezahteven in postavljal za gledalce podeželska društva. Opozoril je na nevarnost, da bi z uvedbo manj zahtevnih del v naše gledališče storili korak nazaj. Če naši ljudje niso v preteklosti imeli prilike doraščati razvoju uredske književnosti, jim moramo sedaj, ko so za to ustvarjeni pogoji, pomagati. V nasprotnem primeru nas lahko tako mišljenje zavede do tega, da bomo ostali na istem, kot smo bili. Trditve, da naši delavci ne razumejo klasičnih del, da jim težje ustvaritve niso blizu, je podcenjevanje našega človeka. Je pa dejstvo, da se naši delovni ljudje še kako zagrejejo za dobra dela, morda celo bolj kot oni, ki se prištevajo med vrste izobražencev. Navedel je tudi primer svojega opažanja, ki potrjuje njegovo izjavo, pri sedanjih uprizaritvah »Od raja pa do danes«. Tista lažje dostopna dela, ki baje odgovarjajo nivoju naših ljudi, to kaže statistika, so večji del slaba navlaka pomeni stvari, včasih čisto nasprotna našim socialistični kulturi.

SKRBI ZA ČLOVEKA NI ZANEMARJATI

Veliko število obratnih nesreč, z manjšimi ali težjimi posledicami, da tudi misliti. Zastopnik sodstva je v svojem izjavnem govoru, da niti en primer obratnih nesreč ni bil predložen sodišču. Kaj to pomeni? Naši kolektivi bodo morali temu vprašanju posvetiti več pozornosti. Le del teh nesreč opravičuje zastarelost strojnih naprav, medtem ko vse ostalo izkazuje zanemarjanje skrbi za varnost dela.

Posebno vprašanje je tudi splošna skrb za človeka. Veliko število obolenj izvira deloma iz medvojnih razmer, povzročajo pa jih tudi slabe življenjske razmere nekaterih, stanovanjska vprašanja, poškodbe, deloma pa tudi izkoriščanje prednosti socialnega zavarovanja. Izgube delovnih dni bi prikazali najlažje tako, če povemo, da lani (skupaj vzeto) ni delalo 800 delavcev. Tem je bilo izplačanih 33 milijonov dajatev socialnega zavarovanja. Če bi torej ta vprašanja pravočasno rešili, bi lahko odpadlo polovico teh primerov. S prihranjenim denarjem bi pa lahko povečali zaščito dela, skrb za zdravje človeka in izboljšali stanovanjske prilike.

PARTIJSKE KAZNI IMAJO VZGOJNI NAMEN. — VPRASANJE RAZŠIRITVE PARTIJSKIH VRST

Ker ni bilo posebnega organizacijskega poročila, je tov. Trpin v razpravi načel poleg drugih stvari, ki so zadevale predvsem številčnost in socialni sestav članstva, tudi vprašanje kaznovane politike v naših partijskih organizacijah. Od četrte redne konference pa do danes je bilo izključenih iz vrst KP 119 članov, medtem ko je bilo z vzgojnimi kaznimi kaznovano le 68 članov. To dokazuje, da partijske organizacije niso uporabljale predvidenih kazni kot vzgojni pripomoček zaboljšanje članov, ki so delali napake, ali pa je tudi znak familiarnost v organizacijah. Za manjše napake niso izrekale kazni iz čisto familiarnih nagibov, ko pa so napake prerasle svoj vrh, so bili prisiljeni izključiti člane, katerim so dejansko sami pripomogli do tega.

Vprašanje sprejema v članstvo večina partijskih organizacij ni jemala resno. To pa bodisi zaradi tega, ker so bile zaprte vase, ozke, ali pa so z nezaupanjem gledale na ljudi izven Partije. Tako so v Tovarni emajlirane posode sprejeli le malo novih članov iz strahu pred presenečenji, ki so jim jih pripravili v preteklosti nekateri člani (bivši direktor, sabotažna in tatinska skupina).

Kot so ugotavljali vsi navzoči, se je stanje z organiziranjem odprtih partijskih sestankov pobiljšalo. Kjer so ti sestanki bili dobro pripravljeni, tam se je Partija povezala z množicami in istočasno dobila ugled.

ČLAN PARTIJE BREZ IDEOLOŠKEGA ZNANJA JE STAVBA BREZ TEMELJEV

V svojem izjavnem govoru je tov. Trpin predložil nekaj primerov skrajno malomarnega odnosa do študija. Partijski tisk, ki bi moral biti v pomoč vsakemu komunistu, izkazuje s svojo naročnino v Celju porazno sliko. Bogat študijski material leži na komiteju v omara, medtem ko člani Partije nimajo potrebne ideološke razgledanosti. To vprašanje bo v bodoče treba postaviti na ostrino.

Partija nudi vse možnosti, da se člani lahko izobražujejo tudi v tečajih in šolah. Ko je pa neki član Partije iz

Tovarne emajlirane posode moral iti na tečaj, je izjavil, da mu ni treba več znanja, da ve več kot ostali itd. Poudarja, ki bi vsakemu poštenemu, znanja željnemu človeku bila v čast in veselje, je bila temu komunistu odveč?

O VPRASANJU ZADRUŽNOSTVA NA VASI

so razpravljali trije delegati. V glavnem pa se je njihova diskusija dotikala združnega doma v Medlogu, ki je še vedno v neuporabnem stanju. To jesen bo verjetno odprta prosvetna dvorana, ki bo v veliko korist vsakemu prosvetnemu društvu »Miloš Zidanšek«, hkrati pa bo služila za politično delo kmečkemu in delavskemu prebivalstvu tega dela mesta.

POLOŽAJ ŽENA — PRIMER IVANA PIREČNIKA NI OSAMLJEN

O vprašanju žena v Celju je govorilo več govornikov. Obsojali so tendenco nekaterih podjetij, ki odpuščajo žene iz službe. S tem delajo krivico ženam samim, na drugi strani pa je to v nasprotju z enakopravnostjo žena v naši družbi. V celjskih podjetjih so odpuščali okoli 500 žena, dasiravno ta mesta niso bila reducirana ter se število delavcev in uslužbencev ni zmanjšalo. Tako postopanje pomeni podiranje vsega tistega, kar smo zgradili v dosedanjih letih, ko smo mukoma prepričali naše žene o potrebi, da tudi one sodelujejo v gospodarskem razvoju.

Tov. Urbančičeva je ostro obsodila slabo politično dejavnost komunistk, ki so dopustile zaradi nebudnosti, da se je v Celju pojavila ilegalna organizacija katoliških žen, ki skuša odvajati naše žene s prave poti. Slaba udeležba komunistk v organizaciji AFZ nosi pri tem precejšnjo krivdo.

Tov. Urbančičeva je omenila, da primer Ivana Pirečnika, ki se je vrnil v domovino, ni edini. Naloga množičnih organizacij, zlasti pa Partije je, da razišče in ugotovi vse primere, kajti še so zunaj naših meja otroci, ki so bili materam ugrabljeni. Opozorila je tudi na vojne ujetnike, med katerimi se gotovo mnogi želijo vrniti v domovino, vendar jih nečloveško, z lažnivo propagando zadržujejo v tujini.

Tovariš Leskošek je nakazal temeljite smernice za nadaljnje delo partijskih organizacij

Med zadnjimi udeleženci razprave se je burno pozdravljen oglasil član Politburoja CK KPJ tov. Franc Leskošek-Luka, ki je med drugim dejal:

Sodeč po značilnostih današnje konference, je ta dan nekakša prelomnica za delo komunistov v Celju. Celjski kolektivi in vsi delovni ljudje mesta Celja so dosegli velike uspehe na gospodarskem polju in mnogo doprinesli za izgradnjo socializma.

Konferenca sama je pokazala, tako v razpravi in v problemih osnovnih organizacij, ki so jih tovariši iznašali, da med komunisti vlada ozkost, ki povzroča zgubljanje komunistov in Partije v drobnjakarstvo.

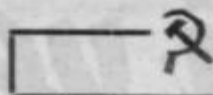
OPO se po navadi pri svojem delu zgublja v detajle in majhne sektorje dela. Poleg tega se največkrat ne znajdejo in ne najdejo sebi dostojnega delokroga. Vmešavajo se v razne posle, ki so zanje poklicani predvsem delavski sveti, upravni odbori, sindikalne podružnice itd. Na svojih sestankih komunisti razpravljajo o stvareh, od katerih 95% ne spada na partijski sestanek. Partija je avantgarda delavskega razreda. Njena naloga je, da ugotavlja politično situacijo in postavlja naloge, ki izvršitvi pa mora znati pritegniti najširše množice. To je delo komunistov. Na partijskih sestankih težko zasledimo razprave o politični situaciji zunaj in znotraj meja naše države. Še manj pa politično situacijo na področju konkretnega delovanja partijskih organizacij.

Partijska organizacija je dolžna predvsem ugotoviti politično situacijo, kje dela naš sovražnik, kakšen je in kakšen način borbe ima. Sele potem bomo lahko sklepali, kakšno bo naše delo in naša borba zoper sovražnika, da ga bomo uspešno potolkli.

V partijskih vrstah imamo ljudi, ki so prišli vedrit v našo Partijo. Eni zaradi boljše stanovanja, drugi zaradi boljše službe, tretji za zopet zato, ker imajo morda maslo na glavi. Takih Partija ne potrebuje. Partija kot avantgarda delavskega razreda je Partija ljudi, ki vedo, kaj delajo in hočejo.

Tov. Leskošek se je dotaknil tudi vprašanja politične vzgoje. Omenil je, da je bilo za časa stare Jugoslavije komaj 800 komunistov v Sloveniji, ki so znali organizirati tisočglave množice za borbo proti izkoriščevalcem. Njihov odnos do študija pa je bil popolnoma drugačen kot je danes pri komunistih. Pod grožnjo najstrožjih kazni so komaj čakali na ilegalno literaturo. Danes pa partijska literatura leži po omara. Tu je rak rana v naših partijskih vrstah. Prav zaradi te nezgrajenosti članov KP, zaradi mlčnosti in nebudnosti mnogokrat partijske organizacije ne vedo, kje in kako bi prijele za delo.

Ko je govoril o delu KPJ od V. kongresa dalje, je omenil: Ljubi, ki jo je V. kongres določil, se ni v ničemer spremenila, spreminjala se je le taktika. Tri poglavitne točke: Petletni na-

PRED VI. KONGRESOM KPJ

Komunisti morajo tolmačiti linijo Partije in usmerjati javno mnenje tudi po tisku

Devdeset odstotkov najrazličnejših slabosti, katere se odražajo v naši Partiji je rezultat nezadostne idejno-politične zrelosti, rezultat zanemarjanja osebnih idejno-politične vzgoje. Tako pravi tov. Tomo Brejc v svojem članku »Komunisti in idejno-politična vzgoja«, ki je bil pretekli teden objavljen v Ljudski pravici.

Kaj to pomeni? Najmanj to, da je od idejno-politične vzgoje članov Partije in ljudskih množic sploh, v veliki meri odvisev tempo nadaljnje graditve socializma.

Kljub temu pa mnogi člani Partije v Celju in okolici podcenjujejo to vprašanje, mu ne posvečajo tisto skrb in važnost, ki mu gre. Podatki, ki smo jih slišali na Mestni in Okrajni partijski konferenci, da je na partijski tisk naročeno premalo komunistov, nam to le potrjuje. Pomanjkanje volje za ideološko izpopolnjevanje je velika slabost partijskih organizacij na našem terenu. Kako moremo pričakovati potem, da bodo člani Partije tolmačili nepartijskim množicam linijo Partije in usmerjali javno mnenje? Zato mora biti prva in osnovna naloga vsakega partijca, da se poglablja v študij partijske literature, upoštevajoč še prav posebno razprave, članke in govore voditeljev naše Partije. Prenehati bi bilo treba enkrat za vselej z govorenjem, da ni časa za študij. Čas je, in predvsem komunisti si ga morajo najti.

Poleg takega študija bi bilo koristno za komuniste branje velikih naprednih književnih del domačih in tujih klasikov, saj živimo v času, ko nam je bolj kot nekaj potrebna obogatitev duha in širjenje miselnega obzorja.

Delavski razred se je že prilično uveljavil v gospodarstvu, ni se še pa dovolj uveljavil na področju kulturnega in društvenega življenja. Najboljši dokaz za to je prepočasno vključevanje in še nezadovoljivo sodelovanje članov Partije ter delavcev v novoustanovljenih društvih »Svoboda«.

Zato je dolžnost vsakega partijca, da se ideološko dviga ter da pridobljeno znanje prenaša tudi na druge. Veliko skrbi moramo posvetiti predvsem mladini, njeni vzgoji, da bo vzgojena na znanstveni podlagi v duhu naprednega svetovnega nazora. Samo tako vzgojena mladina bo imela višjo moralo od katoliške, ki je ljudi le demoralizirala v učenju: To življenje je kratkotrajno, zato se izplača trpeti, da bomo po smrti na drugem svetu večno in srečno živeli. Tako učenje je koristilo le izkoriščevalskemu razredu, da je lažje izzermal siromašne ljudske množice.

Naša dolžnost je, da iztrgamo našo mladino iz krempljev škodljive in sovražne klerofašistične propagande, kjer koli bi se le-ta pojavila. Kajti še so slučajni po okoliških vaseh, kakor tudi v Celju, da nosilci te propagande skušajo zastrupljati našo mladino. Predvsem moramo biti na vsakem koraku budni napram delovanju vseh vrst sovražnikov, pa naj se pojavijo v obliki malomeščanskih figur, ki jim je pri sreju tako imenovana zapadna »svoboda«, ali pa v obliki protirevolucionarnih demagogov in filistrov, ki se ogrevajo za sovjetski »socializem«, ki ni v stvari nič drugega, kot državni kapitalizem in imperializem najvišje stopnje.

Ni dovolj za komunisti, če samo govorijo o pomenu socialistične morale. Bolje je, da to moralo v praksi tudi pokaže. Prav zato mora biti vsak član Partije usposobljen za politično delo in propagando ter mora tudi nekje delati na prevzgoji ljudi. Načinov dela je dovolj, le oprijeti se ga je treba. Kdor rad govori, naj se čim več oglašuje na množičnih sestankih ter tako vnaša socialistično zavest med množice, kdor čuti, da mu bolj teče pero, naj piše v lokalni list, Ljudsko pravico in druge časopise, ker s tem bo veliko koristil. Tisti pa, ki meni, da ni sposoben javno govoriti ali pisati, naj bi delal v družbi z ljudmi, s katerimi živi in dela. Tu-

di ta način dela, prepričevanje od človeka do človeka, vsekakor ne gre podcenjevati.

Na mestni in okrajni partijski konferenci so delegati iznesli, da mnogi člani Partije niso nudili dovolj pomoči množičnim organizacijam in društvom. Tudi v tisku se niso kdo ve kako izkazali. V naš list dopisuje le 20 partijcev in še ti se oglašajo bolj redko. pregledu letošnjega letnika Ljudski pravice pa lahko ugotovimo, da v partijski list piše še manj komunistov. Celja in okolice. To pomeni, da se člani Partije premalo brigajo za lokalni frontni list ter za partijski tisk, čeprabi mu morali oni v prvi vrsti nuditi vso pomoč. Tako bi naš list vsebinski dosti pridobil, kajti člani Partije bi lahko najbolj objektivno prikazali listu življenje, uspehe, napore in pomanjkljivosti s področja svojega delovnega mesta, hkrati pa prenašali izkušnje na druge kolektive, organizacije in društva. Edino tako bo »Savinjski vestnik« postal list delovnih ljudi, njihov tribuna, v kateri bodo naši ljudje našli sebe, svoje napore in uspehe.

Tudi glede razširitve »Savinjskega vestnika« med delavce in uslužbence so mnogi kolektivi in sindikalne podružnice storile zelo malo. S podporo sindikalnih podružnic in frontnih organizacij na vasi bi bil lahko list še bolj razširjen kot je. Kakšen odnos do lista imajo nekateri kolektivi, nam najbolj pove re žalosten primer, da je eden med največjimi kolektivi v Celju list zavrnil, ko mu ga je uprava dostavila. Če so takšni primeri v Celju, kaj šel lahko pričakujemo v raznih oddaljenih in zakotnih vaseh, kamor si naš list želi tudi utira svojo pot.

K dobremu in objektivnemu pisanju bi lahko mnogo pripomogli tudi partijski, frontni in sindikalni funkcionarji ter člani delavskih svetov, kateri s dosedaj pokazali premalo volje do pisanja. Sicer pa, kdo je bolj poklican pisati in razpravljati o problemih z njihovega področja dela, kot prav oni. Bolj bi se morali zavedati, da ima dober članek veliko večji učinek, kot 50 tako dobro pripravljen in obiskan sestanek.

Stojimo pred VI. kongresom Partije in eden izmed dokazov zvestobe in hvaležnosti naši Partiji naj bo tudi naš trdni sklep, da bomo v bodoče podarili tudi večjo skrb svoji osebi, kakor tudi idejno-politični prevzgoji ljudskih množic.

Celjski lovci v počastitev VI. kongresa KPJ

Lovska družina Celje je v počastitev VI. kongresa KPJ priredila v soboto 4. oktobra strelščen v Liscah tekmovanje svojih članov z vojaško in malokalibrsko puško. Tekmovanja, ki je organizacijsko dobro potekalo se je udeležilo 22 članov lovskih družin, od katerih so dosegli najboljše rezultate naslednji:

1. vojaško puško na 150 m je zasledil 1. mesto Vagner Veno, 2. je bil Uriš Vinko in 3. Varlec Ivan, z malokalibrsko pa se je uveljavil na 1. mestu Uriš Vinko, sledijo mu Zgomba Ferdo in Vagner Veno. Tudi ostali člani so imeli zadovoljive rezultate. Razveseljivo je predvsem dejstvo, da se je tekmovanja udeležilo tudi nekaj starejših lovcov, ki niso hoteli zaostajati za mlajšimi, s čemer so vsekakor dali lep zgled vsemu članstvu.

Po končanem strelskem tekmovanju je bilo predvajanje lovskih filmov, ki so nasvedili tudi ostale goste. Po sporedu so bili objavljeni rezultati strelskih tekm, nakar je sledila skupna večerja z lovsko zabavo. Na tem mestu se zahvaljujemo upravi Tovarni Aero, ki je dala za ta večer na razpolago kinoprojektor s filmi in osebje. Vključni dobri organizaciji, ki je precej pripomogla k uspehi prireditvi pa smo pogrešali še večje udeležbe aktivnih lovcov, s čemer bi prireditve še več pridobila na svojem pomenu.

Organizacija žena v celjski okolici pred okrajno konferenco

Delavnost organizacij AFZ v okraju Celje-okolica se zrcali v vedno živahnem delu za izpolnitev zadanih sklepov v čast kongresa.

Sektorske konference, ki so bile na terenih, so pokazale dobre, ponekod tudi pomanjkljive rezultate dela. Organizacije, ki so svoje delo prilagodile smotrno vsestranskemu delu med ženami, žanjejo lepe uspehe. Kampanjsko delo, ki je bilo do nedavna sicer potrebno, prehaja polagoma v ustaljeno delovanje, ki pušča v delu za seboj trajnejše in večje uspehe.

Predvsem je treba poudariti izvedbo številnih gospodinskih tečajev, ki so se ponekod razmahnili v zavidljivo širino in poleg najbolj zaželenega pouka kuhanja in šivanja, prešli tudi na širši pouk higijene, zdravstva, vzgoje, raznih ročnih del in splošne izobrazbe. Odriv v te tečaje je številen in bodo organizacije AFZ s tečaji nadaljevale. Zelo dober uspeh gospodinskega tečaja so imele nedavno žene v Št. Jurju. V agilnosti in uspehih prednjačijo predvsem odbori AFZ Store in Griže, kjer njihova delavnost vključuje večino žena v kraju. Veliko delavnost kažejo žene v Kozjem, Zrečah, Poljčanah, ki jim v požrtvovalnem delu sledijo žene številnih občin našega obširnega okraja.

Med manj delavne po uspehih spadajo žene iz krajev Slivnice in Št. Petra, ki na sektorskih konferencah niso bile dovoljno zastopane. Vendar bodo tudi slednje gotovo do okrajne konference, ki bo dne 14. oktobra ob 8. uri v dvorani sindikalnega doma nadoknadile zamujeno.

S pričetkom šolskega pouka se odpirata tudi problem šolske kuhinje. Povsod tam, kjer je za to podana možnost, bodo žene s sodelovanjem pri tem delu pomagale. Dalje bodo polagale veliko važnost na obvezne tečaje RK za žensko mladino. Predvsem pa bodo usmerile svojo aktivnost v borbo proti še obstoječemu nazadnjstvu in mysticizmu. Skrbele bodo za ideološko izpopolnjevanje žena in s tem dvignile napredno socialistično misel v dejanja.

Popravek

V 39. številki našega lista smo v članku »Celjsko šolstvo in prosveta naših gospodarskih razstavi« pomotoma izpustili med ostalimi šolami, ustanovami in društvi sodelujočo Industrijsko kevinarsko šolo iz Gaborja.

Ivan Pirečnik v objemu matere in v varstvu svoje domovine

SREČANJE IN PONOVA SODBA V FRANKFURTU — JAVNO MNENJE V ZAPADNI NEMČIJI — DOGODKI OB SLOVESU IN VRNITEV V DOMOVINO — VELIČASTEN SPREJEM MALEGA IVANA V LJUBLJANI IN ŠOSTANJU — IVAN MED SVOJCI — OTROK DOMOVINE

Ko je Pavla Pirečnik v spremstvu profesorja Goričarja odšla v Frankfurt, je ves slovenski narod želel srečo v jeni bitki za pravico in vrnitev s sirom v domovino.

Naporna vožnja je na Pirečnikovo precej vplivala, še bolj pa na nestrpnost, da bi čimprej videla svojega sina. Skrati jo je moril brezdušen postopek ameriških sodnikov, ki so ji v prvi obravnavi odrekli pravico do otroka. Toda mati je globoko v srcu čutila, da svet ne sme storiti tolikšne krivice. Srečanje z Ivanom je bilo ganljivo. Mali Ivan je objel svojo pravo mater, toda na njegovem obrazu je bilo zaslediti zbežnost, ki so jo povzročili zadnji tedni v njegovem mladem življenju. Če je v Ivanu bila kakšna bojazen, potem je bila ta bojazen umetno ustvarjena s propagando, strah pred novimi traji in ljudmi, ki so jih gotovo barvali v črni luči. To, kar so Clarkovi pomisljeniki zagovarjali, čes, da mu bo prava mati tuja, se je v trenutku spreznja podrla. Otrok ni matere spoznal le z očmi, temveč tudi s srcem.

Pirečnikova je hotela s Sircševimi poravnati zadevo tako, da bi ne bilo treba obnavljati procesa. Toda Sircš je ostal trdovraten. Sploh je ta možak

V DOMOVINI...
Ko je v četrtek pripeljal vlak skozi jeseniški predor v Jesenice, se je Ivan presenečen znašel pred množico delovnih ljudi in pionirjev. Na poti do Ljubljane je že odgovarjal v slovenščini: »Hvala tovariši.«

V Ljubljani so vračajočega Ivana pozdravili tisoči Ljubljancem, ki so ga obdarovali in mu vzklkali: »Naš Ivan!«
Ivan je v Ljubljani obiskal ministra tov. Potrča, ki se je delj časa pogovarjal z njim. Ivan navdušeno pripoveduje, da je ministru povedal, da bi bil rad avtomobilski tehnik in poleg tega še nogometni igralec.

Šostančani so svojemu mlademu meščanu priredili nadvse ganljiv sprejem. Ko se je pripeljal, je igrala godba in solzni oči od ganotja so rojaki pozdravljali mater in sina. V izbruhu solz-srečnic je sestra Marija objela svojega brata, staremu dedku pa je ob svidenju zmanjkalo besed.

Po starem slovenskem običaju je predsednik mestne občine odrezal Iva-

nesli tudi obilo darov, znak ljubezni, ki jo goji slovensko ljudstvo do otroka, za katerega je dvignilo tudi svoj glas.

Ivan je med darovi najprej segel po praktičnih stvarih, kot so smuči, nogometna oprema, kolo itd. Za slaščice se ni toliko zmenil. Videti je, da bo znal podarjene stvari uporabljati. Presenečenja, ki so mu jih pripravili delovni ljudje in pa toplina domačih, ki ga obdaja zbrusje Ivanu vse bolj spominja na bivšo domovino. Naj reče kdor kar hoče, posebno pa tisti, ki so Ivanu hitri prehod v drugo okolje slikali kot dramatično dogajanje v njegovi mladi duši; materinska ljubezen odtehta vsako drugo izgubo. Ivanu dela težavo le še jezik, da se ne more pogovarjati z vsakim kakor bi hotel, drugače pa se je že popolnoma vživel v nove razmere. K temu mu pomaga njegova čvrsta narava, saj je fant za svoja leta izredno močan in bister, saj je potomec zdravega rodu, nihče pa ne odreka bivšim rediteljem resnice, da so res skrbeli zanj. Oporekamo pa lahko vsakemu, ki bi trdil, da mu v domovini ob strani matere ne bo tako dobro. Številni darovi in prispevki s katerimi bo Ivan lahko dohitel svoje slovenske vrstnike, kar je v tujini zamudil, so odgovor naših delovnih ljudi na obrekovanje sodnika Clarka. V naši domovini je skrb za otroke prva, posebno dolžnost pa čutimo do parti-zanskih in vojnih sirot.

Pevski zbor SKUD „France Prešeren“ s pesmijo po Slovenski Koroški

Pevski zbor SKUD »France Prešeren«, ki je eden naših najboljših sindikalnih zborov, je naštediral pod vodstvom Jurčeta Vrežeta poseben program slovenskih pesmi, s katerimi je šel pozdravit brate na Slovenskem Koroškem.

V soboto, dne 4. t. m. so se odpeljali Prešernovci s popoldanskim »Savinjčanom« proti Koroški. Polni veselega razpoloženja in navdušenja so se ustavili najprej v Slovenj Gradcu, kjer so priredili v Telovadnem domu koncert slovenskih umetnih in narodnih pesmi. Precej velika dvorana je bila skoraj polna občinstva. Z vidnim zadovoljstvom so domačini sledili obširnemu programu. Po odmoru je pozdravil goste v imenu novoustanovljene »Svobode« v Slovenj Gradcu njen pevovodja Viki Vaupot in izročil pevcem v pozdrav lep šopek rdečih nageljev. Dvorana, v kateri je bil koncert, ni preveč

akustična, zato pa so se pevci tem bolj potrudili in je koncert tudi z umetniške strani vsestransko uspel, nekatere pesmi so morali ponavljati.

Drugi dan so si ogledali Celjani mesto in njegove znamenitosti, od katerih sta vzbudila posebno pozornost muzej NOB in privatna muzejska zbirka. Muzej NOB je lepo urejen in je njegov upravnik Bogdan Zolnir našim pevcem v lepih izvajanjih osvetlil potek NOB v Slovenj Gradcu in njegovi okolici. V muzeju je zbrana mnogo dragocene materiala in moramo tov. upravniku k lepim uspehom le čestitati. Tudi za privatno muzejsko zbirko, ki ima marsikatero redkost, so pokazali Prešernovci veliko zanimanje in so pozorno sledili strokovni razlagi. Vsem, ki so kakor koli omogočili našim pevcem prijetno bivanje v Slovenj Gradcu in jim posvetili potrebno pozornost, posebno požrtvovalnemu učiteljsstvu, najlepša hvala in priznanje!

Med potjo v Ravne so se ustavili pevci v Dravogradu, kjer so si med drugim ogledali pod strokovnim vodstvom tudi hidrocentralo na Dravi. Popoldne so prispeli na Ravne, kjer so priredili ob 16. koncert. Številni lepaki so vabili k udeležbi. V Ravnah, kjer se je zadnja leta Zelezarna zelo razvila (pred vojno 400, sedaj zaposlenih okrog 2000 delavcev), imajo lepo novo, prostorno, prijetno akustično dvorano; žal, da je bila udeležba občinstva bolj šlaba. Z lepo slovensko pesmijo so hoteli naši pevci pozdraviti predvsem delavce iz proizvodnje in jim dati priznanje za njih požrtvovalno delo, kar jim žal ni uspelo.

Izlet na Koroško, kjer je bila večina privikrat, je bil za naše pevce pravo doživetje. S posebno toploto v srcu so občudovali lepo domovino samorastnikov, ko jih je iz neposredne bližine pozdravljala ponosna Uršlja gora. Z večernim vlakom so se skozi Dravsko dolino preko Maribora vrnili v Celje. A. P.

KOMORNI MOŠKI ZBOR IZ CELJA JE KONCERTIRAL V TOPOLŠICI IN VELENJU TER OBISKAL IVANA PIREČNIKA

Komorni moški pevski zbor iz Celja, ki je po poletnem odmoru znova začel redno vaditi, je preteklo nedeljo otvoril sezono z nastopi v Topolšici in Velenju. Pred 150 poslušalci je dopoldne koncertiral v dvorani zdravilišča Topolšica z zelo uspešnim programom narodnih in umetnih pesmi. Program je obsegal preko 20 pesmi in je dobro prilagojen zahtevam publike. Popoldne je zbor ponovil svoj nastop v sindikalnem domu rudnika Velenje. V modernu urejeni dvorani se je zbralo preko 200 poslušalcev, ki so večkrat zahtevali ponovitve posameznih pesmi. Organizacija obeh koncertov je bila po zaslugi obeh organizatorjev zelo dobra.

Komorni zbor je ob tej priložnosti obiskal Ivana Pirečnika in njegovo mater ter jima zapel več pesmi. R. G.

Koncert celjskega orkestra SKUD „Ivan Cankar“

Minilo je že precej časa, odkar je celjski orkester koncertiral v Celju. Po svojem lanskem koncertu orkester ni miroval. Med tem časom je redno vadil in je nastopil v celjski bolnici, v Murski Soboti, v Rogoški Slatini, v Brezicah, v coni B itd. Povsod je bil zelo lepo sprejet. Njegovo muziciranje je bilo prav ugodno ocenjeno. »Ljudski glas« iz M. Sobote piše med drugim: »V prvem delu smo slišali Ario J. S. Bacha, Vivaldijev Concerto grosso in Bravničarjev Divertimento. Nadrobna obdelava vseh treh skladb in čut za izrazno posebnost vsakega skladatelja sta prišla v tem delu do izrazne veljave. Manj morda pri Bachu (zaradi maloštevilnega izvajalnega telesa), tem bolj pa pri Vivaldiju. Vanj je bilo vložena mnogo drobnega dela, zato pa je bila izvedba res na višini. Tehnična

niško dognano. Celotna izvedba prvega, najtehtnejšega dela koncerta, je bila na dostojni umetniški ravni in je dokazala visoko glasbeno usposobljenost dirigenta in izvajalcev. Dirigent prof. Dušan Sancin je naštediral celotni koncertni program tehtno in skrbno, orkester pa je izvedel posamezne skladbe tako občutno in toplo, da je zaslužil vse priznanje poslušalcev. Uspešni koncert amaterskega orkestra nam je pokazal vse odlike tega glasbenega telesa: odlično intonacijo, dokajšnjo tehnično izvežbanost in obenem močan muzikalni smisel; za samostojno oblikovanje glasbene stvaritve...!»

Tudi za letošnji koncert se je orkester dobro pripravil. Na sporedu so: Corellijev »Concerto grosso«, zelo melodiozna Mozartova »Mala nočna glasba« in Dittersdorfov klavirski koncert

Pavla Rovana:

MATERI

Pauli Pirečnikovi

Jesen že lega na poljano
a v srcu tvojem je pomlad
cvet najmilejši gledaš nasmejano,
ki materi najdražji je zaklad.

Gorjé, ki ga sovražnik zadržal
se njemu samemu je maščeval.
Pozabi na pretekle dni, grozoto,
ko materinstva veličina se zastrla je,
v svetá sramoto.

Naj sreča, radost, spremlja sina,
ki ga objela je ljubeča domovina.
Kot rod njegov ponosen, kremenit
naj bo očetov sin, pošten in bojevít.

kazal temno lice, medtem ko je žena bila prijaznejša. Menda ga je jezilo celo to, da je otrok partizanska sirota, ne kot so mu dejali v sirotišnici, kjer je otroka vzel, da je žrtve partizanskega napada. Možak menda nima čiste vesti, kajti zanikal je možnost, da bi Sircševa obiskala Ivana v Šostanju, čes, da bi Jugoslovani njegove žene ne sprejeli prijazno. Po njegovem smu, ljudoterci, ki niso sposobni sprejeti človeka dostojno. Narobe. Bila bi in bo pri Pirečnikovih dobrodošla in tudi pri nas, že zaradi tega, ker je Ivana vzgojila in obdržala v življenju.

Ob ponovni obravnavi je sodnik Clark znova zavzel nečloveško stališče. Blatil je našo državo, kazal skrb za otrokovo vzgojo in preskrbo, ob odločitvi pa, ko je pravica zmagala, ga je porinil pred Pirečnikovo, čes, tu imate svojega ujetnika.

Sodniku Clarku, ki je ta slučaj izkoristil za svojo volilno propagando, čes, da ne vrača otrok v državo socializma, je zelo dobro odgovoril udeleženec ankete časopisa »Hessische Nachrichten«, ki je napisal:

— Če bi nemške matere, ki so imele otroke v Jugoslaviji, doživele to, kar je Pavla Pirečnikova ob prvi sodbi, bi nam ne bilo prav. Toda z isto pravico, kot Clark, bi tamkajšnji sodniki lahko zastopali svoje politično prepričanje: Nočemo vrniti otrok, ki jim tu dobro gre, v deželo, kjer vlada kapitalizem, pod peto izkoriščevalcev.—

Na ponedeljek, ko je imel biti Ivan izročen materi, Pirečnikova ni več odšla k Sircševim, zaradi ponašanja Gustava Sircša. Otroka je pripeljal profesor Goričar. Ne zanikamo, da se otrok ni težko ločil od ljudi, ki jih je bil vajen, vendar se ob snidenju z materjo v hotelu, ni več počutil nesrečnega. Z velikim zanimanjem je sledil besedam in razlaganju tov. Goričarja, ki mu je pojasnil, da ima še sestro, dedka in celo nečakinjo. Bistvo je motril slike svojcev, ki jih še ni videl. Očetovo sliko je vedno znova pogledoval, kot da hoče čim globlje vtisniti v spomin to podobo. Pirečnikova je bila kljub utrujenosti presrečna, Ivan je v vsem prava slika svojega očeta.

Na poti v domovino, je trojica morala menjati smeri, da se je izognila morebitnim poizkusom ponovne ugrabitve. V Bonnu so člani jugoslovanskega veleposlaništva pogostili Ivana in mater ter ga obdarili z lepimi darili, med temi kolo, ki si ga je Ivan sam izbral.

Ivan se je na vožnji pripravil na snidenje s svojimi sorodniki. Spomnil se je, da mora kot stric mali Ireni prineseti darilo. Kupil ji je punčko.

nu kos kruha od velikega hlebca, mu ponudil tudi soli in sadja. Ivan, ki je kljub mladosti zelo pameten dečko, je bil ob takem sprejemu zelo pretresen.

Dasiravno sta bila z materjo potrebna počitka, sta vendar rade volje sprejela številne obiskovalce iz raznih krajev domovine, ki so prišli pozdraviti mladega državljana. Seveda so ti pri-

Ivan je srečen ob svoji najsrečnejši materi in sorodnikih. Našel je domovino, svet pa zagotovilo, da vsak boj za pravico končno le zmaga. Mi vsi pa bomo obrnili naše oči zopet čez mejo, kjer je še dosti Ivanov. Vse moramo dobiti nazaj, ker so naša kri in žrtve tistih, ki jih vzgajajo.

J. K.

Darila celjskih in okoliških kolektivov za Ivana Pirečnika

V četrtek so v imenu celjskih in okoliških kolektivov izročili zastopniki sindikata in AFZ, organizacije Šostanj, malemu Ivanu naslednja darila:

Smuči (Lesno predelovalno podjetje Celje), prešito odejo (Tovarna perila), 12 m blaga (Tekstilna tovarna, Celje), blago in podlogo za obleko (Mestni ljudski magazin), 10 m flanel, 6 m cefirja (Metka), čevlje (Ivalidsko podjetje Čevljarstvo, Celje), 10 parov nogavic (Tovarna nogavic Polzela), blago za perilo (Tekstilna tovarna Sempeter v Sav. dolini), razno blago (Tekstilna tovarna Prebold), 10 kg marmelade, steklenico malinovca in 2

CELJSKO GLEDALIŠČE ZA IVANA PIREČNIKA

Celjsko Mestno gledališče je na svojo drugo premiero v letošnji sezoni, ki bo dne 24. oktobra, povabilo kot častnega gosta malega Ivana Pirečnika. Uprizorjena bo mladinska pravljica igra Pavla Golje »Sneguljčica«. Režira Branko Gombač, osnutke za sceno je pripravil član Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani, akad. slikar A. Pliberšek, osnutke za kostume pa Bogdana Vrečkova. Prolog je napisal Fran Roš.

Na premiero je povabljen avtor »Sneguljčice«, pesnik in pisatelj Pavel Golia, predstavniki množičnih organizacij celjskega in šostanjskega mesta in najboljši pionirji in mladinci iz obeh mest.

Med odmori in po predstavi bo gledališče ob pomoči celjskih podjetij uredilo pionirsko okrepčevalnico, kjer bodo mladi gostje slavnostne premiere primerno postreženi.

Vodstvo Mestnega gledališča v Celju se je za ta korak odločilo zato, da s tem simboličnim dogodkom dá podudarka splošni skrbi za kulturno rast in kulturni razvoj mladega povratnika. L. F.

sadni konzervi (SAD-Celje), 2000 din (Celeja). Darilne pakete so darovali še Potrošnik, Specerija in Koloniale-Zivila.

Med darili, ki jih je pretekli petek izročilo uredništvo »Večera« so bili prispevki naslednjih celjskih kolektivov: kavni servis (Tovarne emajlirane posode), rezbarsko orodje (Tehnometal), volneni jopič (Kovinsko podjetje), 2000 din (Kemična tovarna Celje), 1000 din (Kristalija), Trgovsko podjetje OZZ 1000 din, 1000 din (Plinarna), nadalje Pogrebni zavod 600 din, Prevozništvo 500 din, Splošna bolnica 500 din in MK KPS 5000 din. Knjige so darovali OK LMS Celje-okolica, Okrajni odbor OF, Okrajni odbor AFZ in uredništvo Savinjskega vestnika.

OVČKA ZA IVANA

V sredo so Ivanu Pirečniku prinesli uslužbenci kmetijskega gospodarstva iz Kostrivnice pri Rogoški Slatini živo ovčko kot darilo ob njegovem povratku.

Kolektiv celjskega Mestnega gledališča odhaja na prva letošnja gostovanja

Po uspešnih predstavah Priestleyeve duhovite komedije »Od raja pa do danes« v Celju, odhaja te dni kolektiv Mestnega gledališča na prva gostovanja v letošnji sezoni.

V soboto, 11. in v nedeljo, 12. oktobra bosta dve predstavi v Sentjurju, v torek, 14. oktobra v Poljčanah, v nedeljo, 19. oktobra pa v Topolšici. V teku so pogajanja za gostovanje v Velenju in v Laškem.

Celjsko gledališče se zaveda, da je njegova naloga, da postane kulturno središče vse bližnje in daljne celjske okolice. Zato se trudi, da bi mrežo gostovanj razširilo v vse kraje, kjer so za to pogoji. Dosedanje izkušnje kažejo, da si občinstvo gostovanj želi in da je obisk povsod zelo dober. Vendar ima gledališče pri organizaciji gostovanj vrsto težav. Najhuje je to, da nima lastnega prevoznega sredstva za kulise. Umetniško in tehnično osebje potuje

popolnost bi bila v čast marsikateremu poklicnemu orkestru. Barvitost Bravničarjeve skladbe, njena zahtevnost in izvedba so poslušalce navdušile. V celoti so vsi izvajalci z dirigentom na čelu zapustili kar najugodnejši vtis pri hvalnem občinstvu, ki ni štedilo s priznanjem. Vsi so bili mnenja, da bi orkester radi prav kmalu spet slišali...!»

Radio Koper je v svoji oddaji z dne 15. 5. 1951 poročal: »Koncertni spored je uvedla Vivaldijeva skladba Concerto grosso, ki so jo tako orkester kakor tudi solisti izvedli brezhibno in umet-

za klavir in godalni orkester, ki ga bo igrala gojenka Glasbene šole Majda Fišer. Basist Aleks. Kovač in sopranistka Erika Kozoderc bosta zapela ob spremeljavi orkestra nekaj pesmi ter spev iz opere »Mignon«. Koncert bo v ponedeljek, 13. oktobra ob 20. uri v Narodnem domu. Dirigent Dušan Sancin. Vstopnice od 50 din navzdol so v predprodaji v Glasbeni šoli.

MLADINA CELJA IN OKOLICE JE DOBILA SVOJ LIST

V Celju je 1. oktobra pričel izhajati nov list »Mladinski vestnik«, glasilo Ljudske mladine Slovenije mesta Celja in okolice. V uvodniku pravi list med drugim, da so pogoji dela vzroke pozitivnih in negativnih pojavov in ustanovah različni in povsem specifični, zaradi tega se je pokazala potreba natančnejšega razpravljanja o teh vprašanjih, po izmenjavanju izkušenj in obdelovanju političnih problemov v mladinski organizaciji. Zato je MK LMS v Celju sklenil priložnostno izdajati svoj časopis, ki bi vsa ta vprašanja temeljito obdelal in ugotavljal preko analiz dela vzroke pozitivnih in negativnih pojavov v mladinskih aktivih.

Celjani in Savinjčani, pozor!

Dežnikaestva
ANTON MAGDIČ

se je preselilo iz Vodnikov
v Mikošičevo ulico 2

DELOVNI KOLEKTIV

METKA CELJE

je v juliju dosegel pri tekmovanju v čast VI. KONGRESA drugo mesto v prvi skupini, mladinska organizacija tretje mesto med celjskimi mladinskimi organizacijami. V septembru je kolektiv presejal plan za 10%. Z značajnimi uspehi tega tekmovanja pozdravlja kolektiv VI. kongres KPJ in tovariša Tita!

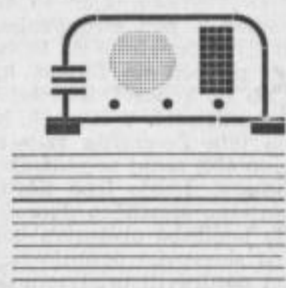
Delavci in nameščenci kolektiva

KEMIČNI PROIZVODI - USNJE, Celje

s povečanim delovnim elanom pričakujejo zgodovinski

VI. KONGRES KPJ

in pozdravljajo po delegatih mesta Celja vse udeležence ter jim želi obilo uspehov!

KOLEKTIV

Elektra-radio CELJE

bo s povečanimi delovnimi naporimi spremljal uspešno delo VI. KONGRESA KPJ

Vse za socializem!

USLUŽBENCI

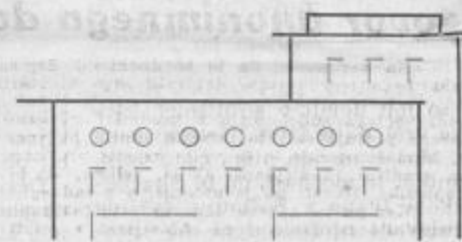
Ljudskega magazina V CELJU

s globokim zaupanjem v našo Partijo pozdravljamo delegate mesta Celja in želimo, da med ostalimi željami ponesejo tudi pozdrave tega kolektiva VI. KONGRESU KPJ IN TOVARIŠU TITU!

S P L O Š N O G R A D B E N O P O D J E T J E

»BETON« • CELJE

najboljši kolektiv med republiški gradbenimi podjetji in zmagovalec v sindikalnem tekmovanju v čast VI. kongresu Komunistične partije Jugoslavije v drugi skupini za mesec avgust, s lepimi tekmovalnimi uspehi pozdravlja VI. kongres Komunistične partije Jugoslavije

Z zaupanjem in ljubeznijo do naše Partije se pridružujemo veselju delovnih množic v pričakovanju VI. kongresa KPJ

DELOVNI KOLEKTIV »KOTEKS« CELJE

Kolektiv GOZDNO GOSPODARSTVO - CELJE

je sprejel napoved tekmovanja

Gozdnega gospodarstva Bled

in z značajnimi uspehi tega tekmo-

vanja v čast VI. kongresa KPJ

pričakuje kongresne dni!

K P O V R T N I N A - S A D J E L L E

stopa čvrsto po poti, ki jo je načrtala junaška KPJ in s plamtečimi pozdravi Partiji in tovarišu Titu pričakuje

VI. KONGRES KPJ ★

DELOVNI KOLEKTIV

Lesna-industrijskega podjetja v Celju

sledi in bo še nadalje sledil liniji naše slavne Partije ter želi VI. KONGRESU KPJ uspešno delo za procvit naše domovine

